

מסורת הש"ס

(א) לעיל ה"ב [לקמן כט.],
(ג) [ו"ל הערוך בע' אטבא פי'
אטבי הם המסגרות שמשמין
למעלה בעגלות סביב כשהיא
טעונה], (ד) [דף כט.],
(ה) [ע"ב], (ו) [ל' אמת,

הגהות הב"ח

(ה) גמרא מצטרפות ולא
אמרינן:

גליון הש"ס

גמ' עגלות תחתיהן וביניהן.
עי' עירובין ו ע"א תוד"ה
כילד מערבין:

רבינו חננאל

כמה שהונחה: רשויות. השוות: מלכ
רשות הרבים זו ודלא כר' יוסי דאמר
צבצהעלם אחד לרשות אחד חייב לשתי
לן דלא אמרינן קלוטה כמה שהונחה:

מקורה. מכוסה: והא' עגלות.
דמשכן: דמקורות הוו. בקרשים
הסדורים עליהן רחצן לאורך העגלה
סלקא דעתך על פני כל אורך העגלות
היו מקודרות: **וציניהן:** צין עגלה
לעגלה שצדה ואף על פי שרשי
הקרשים יואלים לבאן ולבאן שמי
אמות ומחצה לכל רוח וראשי קרשים
של עגלה זו מגיעין לראשי קרשים של זו
שצדה שהרי חמש אמות היו צין
עגלה לעגלה כדלקמן) ורצח עגלה חמש
אמות החלל שמי אמות ומחצה וצין
הדפנות והאופנים ועובי האופנים שמי
אמות ומחצה ו' אמות אורך הקרש
ואכסאורה נתון על דופני עגלה
לרחבה נמצא' אמות ומחצה בזולטין
מכלל כל ומלא ריוח שבין ב' העגלות
מקורה בראשי קרשים: **ולדין:** ריוח
שבין דופן עגלה לאופן ועובי האופן:
די קאמר רב: מחמיהן רה"ר:
בזרזאאל: בריוח שבין שורות הסדר
שהיה סודר קרש על קרש סדר אחד
ומניחו ריוח וסודר סדר אחד ומניחו
ריוח: **א' אמות:** כדלקמן: **כמה**
ומצוי: כמה קרשים יכול להשיג על
אורך דפנותיה תלמא ומו לא ומחזיקות

ד' אמות וחצי פש ליה ריוח פלגא דאמתא: שדי ניה מר ביני וביני. כשאתה מחלק לריוח שבין הקדרים אין בכל ריוח אלא רביע אמה והוא טפח ומחצה דה"ל לצוד והיינו מקורה: אחרון מנה לבו. דאיכא ריווחא טפי: סומא. עובי: אמתא. דמשני לקמן עובין אמה: כמה מוסיב כמה קדרים הוא מסדר: ארבעה. דעל כרחיק כל מה שיכול לסדר על פני אורח העגלה הוא מסדר ואינו מגביה להושיב עליו ע"ז שיהי י"ב קרשים היו לעגלה אחת שמה"ק קרשים היו ר' קרשים ללפון ועשרים לדרום ושם למערב ושנים למקצועות וכיון דרחבן אמה וחצי ומושב חודן קצר אם אמה מסדר זו על זו הרבה הן נופלות הלכך כמה הוא מוסיב ארבע דחמשה בחמשה אלא תיבי דאי אפשר לדוחקן ולמלאם להושיב ה' בתוך ה' אמות ועוד מפני בליטת הטבעות: כי שדי מר ביני וביני. לחלקה לאמה זו ג' רוחים שבין ארבע קדרים כלבד דמי שאין כאן ריוח אלא שני טפחים: הניחא. דאמרת שהריוח הזה רשות הרבים הוא למ"ד שד"י הקרשים כלה והולך עד כחצבע איכא למימר לאיכא ריווחא טפי בין ד' קדרים: אלא למ"ד כו'. פלוגתא לקמן ששמעתין: אמר רב כהנא בנאטעני. בריוח שבין נדי הקרשים שהטבעות קצועות בהם קאמר רב דהוי רשות הרבים כלומר אי אפשר לסדר בה ארבע קדרים ונאטעניא דאמרת לפי שטבעות קצועין בקרשים דכחבי (שמות כ) ואת הטבעותיהם תעשה והם שהיה מוחבב הצריחים למוכן לפי שהן גבוהות וכשישזכות על האדנים שאלם אלא אמה מנענעות לפנים או לאחור אלא שהצריחים מחבירים את כלם והצריח המיוכן מחבר כל ג' הרוחות ומוחציקן או את ה' ואתן טבעות וקופין היו ולא שמוכין והיו רחבין וחצי אפשר להן לעמוד זה כנגד זה באותו רוח לפיכך מוסיב שמים זו אצל זו בראש העגלה האחת ופונה נד הטבעות של חיצונה לחוץ ושל פנימית לפנים ואין צריך להניח ריוח ביניהן וכן בראש העגלה השני וכל א' אחת הריוח באמצע בין נדי הטבעות כך פירשו דרבוני וכן היו גורסין אמר רב כהנא בנאטעני אטעני היכא מנה להו אגבא דעגלה וועגלה גופה מקורה הואי אמר שמואל צידתא ומפרש אטעני כמו טעני ופרכינן הך רוחא דלטעני היכא מנה להו אגבא דעגלה דטעני דפרישית והמנינא דליהן וביניהן רשות הרבים אלא תחמיהן היכי ה' רשות הרבים הא עגלה גופה מקורה הואי דקא סלקא דעתך שהי

שנמצאת ראש הקרש עוביה אצבע, ותחתיה הקרש עוביה אמה, משכחת לה דמשלבי קרשים ילין עד שנמצא למעלה ביניהם קרוב לאמה, וכיון שיש בין ב' הקרשים אמה ודאי אינן מקורות. יין אמה כך מלמעלה ועובין אמה, הניכ משכחת לה עגלה שאינה מקורה. ופיריך רב כחנא ממצא על העגלה קרשים אלא אטבי בלבד. פירוש עגלה זו עשויה ב' קורות ארוכות וב' קצרות בראשיהן

(א) [רב שמואל בר יהודה אמר ר' אבא אמר רב הונא].

הזורק פרק אחד עשר שבת

צח.

עין משפט
נר מצוה

יב א מיי פי"ד מהל' שבת
הלכה א סמג לאוין סה
טוש"ע א"ח סי' שמה סעיף
ז ויד:

מוסף רע"י

לפי שאינו דומה לדגלי
מדבר. וכל מלאכות דשבת
ממשכן גמרי, מדנסמכה
פרשת שבת לפרשת משכן
ציוקהל (לעיל ה.).

מוסף תוספות

[illegible]

1. בקרשים
 2. שפלה
 3. מ' מקורה היא
 4. 10. לאחר שהיא
 5. שפלה
 6. מ' שפלה
 7. 10. שפלה
 8. 10. שפלה
 9. 10. שפלה
 10. שפלה
 11. שפלה
 12. שפלה
 13. שפלה
 14. שפלה
 15. שפלה
 16. שפלה
 17. שפלה
 18. שפלה
 19. שפלה
 20. שפלה
 21. שפלה
 22. שפלה
 23. שפלה
 24. שפלה
 25. שפלה
 26. שפלה
 27. שפלה
 28. שפלה
 29. שפלה
 30. שפלה
 31. שפלה
 32. שפלה
 33. שפלה
 34. שפלה
 35. שפלה
 36. שפלה
 37. שפלה
 38. שפלה
 39. שפלה
 40. שפלה
 41. שפלה
 42. שפלה
 43. שפלה
 44. שפלה
 45. שפלה
 46. שפלה
 47. שפלה
 48. שפלה
 49. שפלה
 50. שפלה
 51. שפלה
 52. שפלה
 53. שפלה
 54. שפלה
 55. שפלה
 56. שפלה
 57. שפלה
 58. שפלה
 59. שפלה
 60. שפלה
 61. שפלה
 62. שפלה
 63. שפלה
 64. שפלה
 65. שפלה
 66. שפלה
 67. שפלה
 68. שפלה
 69. שפלה
 70. שפלה
 71. שפלה
 72. שפלה
 73. שפלה
 74. שפלה
 75. שפלה
 76. שפלה
 77. שפלה
 78. שפלה
 79. שפלה
 80. שפלה
 81. שפלה
 82. שפלה
 83. שפלה
 84. שפלה
 85. שפלה
 86. שפלה
 87. שפלה
 88. שפלה
 89. שפלה
 90. שפלה
 91. שפלה
 92. שפלה
 93. שפלה
 94. שפלה
 95. שפלה
 96. שפלה
 97. שפלה
 98. שפלה
 99. שפלה
 100. שפלה

בינו חננאל (המשד)

כיוון מלבנות המטה,
והאמצע מגולה. ומקוניה
באמצע הרבה קרוב
וצאת חוץ לגולה ב' אמות
ומחצה מעל המזר, וב' אמות
מזה חוץ מזה הארץ,
ומסינין האופנים בראשי
הקורה היוצאות חוץ
לגולה, ומטענין צ"ג
קדשים ושלישים, ועוד
בארתב קדשיו הגולה ד'
קדשים ארצונים קדושים
ועומדים מן קדש המטה
והארץ ששטחיהם נעלה מכאן ד'
קדשים רחבן ששטחיהם
נעלה וקראין אטם, שני
מבין ארצות כארץ הגולה
וב' אמות ארצין קדושים
לרוחב הגולה, וקדשים כל
האחד כב' ארשין, ב' נקבים
האחד חוץ ואחד הגולה, ומטענין א'
קדשים נקבים ארצונים
העצמים עומדים במין
קדושי הארצות לאורך
הגולה ומקוניה לרוחב
הגולה. והנמצא אצל הגעני
הגולה, וקדש אצל הגעני

הניחא למ"ד קרשים מלמטה עוביין אמה ובליין והולבין עד באצבע. הקשה הרב פור"מ ולדידה מי ניחא והלא כיון שהולבין וכלין עד כאצבע יכולין לסדר ששה סדרים או יותר שימנו חוד של זה כנגד עצי של זה ויחזיקו ששה סדרים שלל אמות ושלוש אצבעות וישארו י"א טפחים

לְאוֹר וְכִי שְׂדֵית לְהוֹ בִּינִי וּבִינִי כִלְדוֹ
דְּמִי וּמִיָּד דְּגִנְאִי הוּא לְהִשֵּׁי זֶה הַעֲבָ
הַעֲמוּד סָמוּךְ לִקְרַקַּע אֲכָל הַקָּהָר שְׂהִיָּה
לְמַעֲלָה מִקּוֹס שְׂהִירְעוּת פְּרוּסוֹת
עֲלִינָה וְדִמִּי לְהֵא דְלִמְרִינָה מְכַדֵּשׁ
וְאִין מוֹרִידִין וְרִ"ת תִּרְדָּה זְמַנְהוּ שְׂהִי
פּוֹרְקִין אוֹתוֹן מִן הַמַּשְׁכֵּן כִּי הִיוּ מִמֵּיחִים
עַל הַעֲגֻלָּה שְׂהִיָּה אֲכָל דּוֹפֵן הַמַּשְׁכֵּן
כִּי כִּךְ הִיוּ עוֹשִׂין כִּלְאָ טוֹרַח אֲכָל
לְהוֹפֵכִן הִיָּה טוֹרַח גְּדוֹל וּבִינִי יִתְחַק
אוֹמֵר דְּשִׁמְחָה מַחֲלִיין וְלַמַּעֲלָה הִיוּ כִלְיִן
וְהוֹלְכִין וְהַשְׁתָּה אִי אֲפֻשֶׁר לְקַדֵּר יוֹמֵר
וְאִ"ת מִנְּלֵן דִּלְפִּינָן מִמָּה שְׂאִינוּ מִקְּבִיר
נִילָף מִן הַמַּקְוֵה שְׂבִי וְהֵאָה מַקְוֵה
ד' אֲמוֹת כִּרְשׁוֹת הִרְבִּים מִקְוֵה חִיב
וְי"ל דִּמֵּן הָאִירִי יֵשׁ לָנוּ לְלִמּוּד שְׂדוּמָה
יוֹמֵר רְשׁוֹת הִרְבִּים וְרִ"ת אוֹמֵר דְּמַהֲכָ
לֹא יִלְפִינָן רְשׁוֹת הִרְבִּים אֲלֵא מִמַּחֲנֶה
לְהִיָּה כְּדֻאֲמֵר לְעִיל וְמַהֲכָ לֹא יִלְפִינָן
אֲלֵא שִׁיעוֹר רְשׁוֹת הִרְבִּים דְּהִיוּ י"ו
אֲמוֹת וּמַכֵּל מִקּוֹס אִי לֹאֹ דְּמַחֲמִיתִין
וּבִינִינָן וְצִידִינָן רְשׁוֹת הִרְבִּים לֹא הִיָּה
יִלְפִינָן מִיִּתְיָבוֹ שִׁיעוֹר הִרְבִּי:

אמנעי היבא מנח להו אנכא
הענלה ענלה מקורה
היא. פירש רש"י דסלקא לעמן
הענולה הנה מקורה ומנח להו

היה סבר לומר כן ועוד דבכל הספרים גרסינן אטבעי היא מנה להו
 לאבצא דעגלה^א מה לו להוציר אטבעי בזה אמקפמא לא הוה ליה למימר
 אלא הא עגלה מקורה היא ועוד דגרסינן לעיל דדרתא^ב וכל ספרים
 גרסי' דדרא תחא ולפי גירסתם נמי אין הלשון משמע בין השורות כמו
 שפיר' ונראה לר"מ כמו שפ' ר"ח דדרא תחא פ"י בשורה ראשונה^ג [שעדיין
 לא] הלא היח על העגלה אלא קרשים התחמשים בלבד שאינן מקורה כולה
 שיש ריוח בין השורות כדמפרש ואזיל אבל כשמסדר שורה שניה ושלישית^ד
 שבהם האויר הזרין והשורות אלה היו יכולים להיות מכוונים ולהשימן^ה זה
 על זה בשורה ממש אלא כל אלה היה בזלט לחן עד הסוף כה^ו והוא
 כמכו בזריח על גבי לבינה ופרכי' אורכא דעגלה כמה היה כו' כלומר
 אפילו בשורה ראשונה לא היה תחמיהו רשות הרצים כדמפרש ואזיל

וּמַשְׁנֵי אֲמַר רַב כְּהֵנָּה בִּאֲטָעֵי א"ע^א דְּלֹא קֵאָמַר אֲלַהּ הִדַּר צִי"ה^ב דְּוֹדֵא^א כְּשֵׁיךְ קִרְשִׁים עַל הָעֵגְלָה אֲפִילוּ דְרַחַם תַּחֲמָה לֹא הוּוּ רְשׁוֹת הִרְצִים תַּחֲמָתֶיהָ^ב אֲלֵא כִי קֵאָמַר^א דְּהוּי רְשׁוֹת הִרְצִים בִּאֲטָעֵי שְׂאִין עַל הָעֵגְלָה אֲלֵא אֲטָעֵי גִירָדָא מִי אֲטָעֵי שְׁנֵי עֵשִׂים^א נְקֻצִּים צִשְׁנֵי רִאשִׁינן נְקֻצִּין כְּעִין טַבְעוֹת לֶכֶךְ קִרְי לְהוּ אֲטָעֵי וּמוֹחֲצִין אוֹתָן עַל הַקּוּדְמִינן הָעוֹמְדִין צִשְׁנֵי זָדִי הָעֵגְלָה לְרִחְצָה לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ כְּדִי שְׁלֵא יִפְלוּ הַקִּרְשִׁים וּלְפִי שְׁלֵא נִזְכַּר אֲמֹרָא לְעִיל אִין דִּרְךָ הַש"ס לֹמַר אֲלֵא וּפְרִיךְ אֲטָעֵי הִכָּא מִנְחָל לֵא דִּאֲבָד עֵגְלָה פִּירוּשׁ אַחַר שִׁנְתָּה נִתְּנָה הַקִּרְשִׁים עַל הָעֵגְלָה וְנוֹתִין מֵעֵלָיִן אֲטָעֵי טַבְעוֹת וּמִקְבֹּרוֹת כְּדִפְרִישִׁת לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ כְּדִי שִׁיֹּאחֻז הַקִּרְשִׁים^א וְאִז כְּבַר עֵגְלָה מְקוּרָה הִיא^א וְלֹא גִרְסִין עֵגְלָה גּוֹפֵא^א אֲלֵא עֵגְלָה מְקוּרָה הִיא וּמַשְׁנֵי אֲמַר שְׂמוּאֵל צִיִּתִּידוֹת פִּירוּשׁ אֲטָעֵי דְקֵאָמַר רַב כְּהֵנָּה לֹא אוֹתָן עֵשִׂים נְקֻצִּים הַמְשִׁימִין לְרוֹחַץ הָעֵגְלָה^א כְּדִפִּי אֲלֵא צִיִּתִּידוֹת פִּירוּשׁ שְׁנֵי עֵשִׂים אֲרוּכִים שְׂכָמוֹ כֵּן נֻקְצִין אוֹתָן צִשְׁנֵי רִאשִׁינן וְנוֹתִינן עַל הַקּוּדְמִינן לְאוֹרֶךְ הָעֵגְלָה^א וְעַל אוֹתָן עֵשִׂים וְנוֹתִין הַקִּרְשִׁים כְּדִי שִׁיְהוּ גְבוּהִים לְמַעַלָּה מִן הָאוֹפִנִים וְעִשְׂרִין כְּמוֹ אֲטָעֵי שֶׁל רוֹחַץ הָעֵגְלָה שְׁלֹאֲחֵר הַטְעִינָה^א וּלְפִי שְׂשְׂמוּאֵל אִינוּ כִּי"ח מִפְרַשׁ דְּבָרֵי רַב כְּהֵנָּה לֹא קֵאָמַר אֲלֵא אֲבָל ר"ח מִפְרַשׁ דְּהִדַּר צִי"ה מַשְׁמִינִיֹּא דְרַב כְּהֵנָּה וְאִין נִרְאֵה מְדַלָּה קֵאָמַר אֲלֵא וְעוֹד הֵיאֵךְ הִיא טְוֵעָה רַב כְּהֵנָּה דֵּהֵא אִין רְגִילוֹת לִבְנֵי אֲטָעֵי עַד לְאַחַר טְוֵעִינָה:

אמר

הנקראים אטבי כמין מסגרות, ונמצאו העצים העומדין בארבעת מקצועיו העגלה כמין קירות מחזין לארכן ולא לרחבן, והן כמין מסגרות שסוגרין בעד הקרשים מכל צד, ואילמלא האטבי היו הקרשי מן שושיין אטבי הללו מן הברזל כענין שפרשנו. וכיון שפירק רב כהנא באטבי, הקשו עליו וכי תמנה והלא אטבי לא נעשו אלא להנתן על גבי עגלה טעונה ובעת שהיא טעונה מקורה היא